

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kellemes meglepetés.

Pécs, 1900. augusztus 27.

Mig mi idehaza áradozunk a dicsőségtől, a melyet Magyarország a párisi világkiállításon aratott s ünnepi hangulatba ringat a király meleg hangu köszönete és a hercegprimás emelkedett szellemű jubileumi beszéde, addig a politika boszorkánykonyháján olyan faatok összekotyvasztásán fáradoznak, a melyeknek föltálatása keserves meglepetéseket fog szerezni a népeknek, a melyeknek azokat majd le kell nyelniük.

A „Budapesti Hirlap“ rendesen jól értesült forrásból közli, hogy az osztrák és a magyar kormányok közt most oly mélyreható fontosságú tárgyakról folyik a tanácskozás, a melyeknek szabályos elintézése okvetlenül megkívánná a delegációknak még az őszi rendkívüli ülésükre való összehívását, mert a kulisszák mögött kivált *külső politikai dolgokban, oly fontos és nagy események történnek, a melyek vérből és pénzben s jövőnkét illetően is bennünket a legmélyebben érdekelnék* s a melyekről csak a delegáció zárt ülésén lehetne számadást követelni.

Arról van szó, hogy a *német birodalommal való szerződésünk az utóbbi időben változott, még pedig az erősebb elkötelezés, a bensőbb szövetség irányában.* Ezzel kapcsolatban ismét előtérbe lép a katonai reform, a khinai reprezentálás és ezeknek óriási újabb terhei. Persze ha még az a csonka parlamenti alkotmányosság is, melyet a hatvanhetes kiegyezés biztosított, nem vált volna már már üres frázissá, ezekben a kérdésekben elhatározó lépést nem lehetne tenni, az illetékes alkotmányos organumok döntése nélkül. De hát ezen már régen túltették magukat a népek sorsát intéző hatalmi körök. Intézkednek ők derűre-borura a maguk szakállára s a parlament és a delegációk elé már bevégzett tényekkel lépnek s követelik a rólunk-nélkülünk elpocsékolat olvasatlan milliók utólagos megszavazását.

Khinában nekünk semmi keresni valónk nincsen, ami védelmezni valónk a diplomáciai képviselőnk személyzetében volt, az már meg van mentve s mégis

folyton tartja magát a hir, hogy az osztrák-magyar monarchia a khinai kaland folytatásában fokozott erővel fog résztvenni. Most ime kezd már kipattanni a titok, hogy mi készíti a monarchiát erre a haszontalan pénz- és vérpocsékolásra: a német birodalommal erősebb elkötelezésre és bensőbb szövetségre szerződünk, persze szokás szerint a népek megkérdezése és hozzájárulása nélkül.

A hármasszövetség eddig a támadások elleni védelemre s Európa békéjének biztosítására létesült. Ez a szövetségben a támadásnak leginkább kitett Németországnak elegendő volt addig, amíg a Franciaországban lángoló reváns-eszme az ő békéjét és hódításainak háborítlan birtokát veszélyeztette. De a mióta a reváns Franciaországot sem ösztökéli többé háborura, Németország pedig ennek folytán ráadhatta magát a gyarmatszerzés politikájára, a hármasszövetség politikai céljának is változnia kellett.

Eddig az volt a szövetség főcélja, hogy Németországnak segítsünk őrizni Elzász-Lotharingiát, most már, mikor az veszélyeztetve nincsen, azt tűzte ki a szövetség vezérlő hatalma, Németország főcélul, hogy segítsünk neki gyarmatokat szerezni. Ezért kellett a szerződésnek változnia, magunkat erősebben elkötelezni s a szövetséget bensőbbé tennünk. Most már nemcsak megtámadott szövetséges társunkat segítjük a védelemben, hanem támadó háborúban is kénytelenek vagyunk résztvenni, még pedig nemcsak Európában, hanem az exotikus világreszekben is.

Hogy a kulisszák mögött ez tényleg így van kicsinálva, azt nemcsak a Budapesti Hirlap tudósítójának tekintélyére támaszkodva állítjuk, de következtetjük még inkább a főudvarmesteri sajtó magatartásából is. Jó szimatjuk van ezeknek a hatalom visszaszerzése után kapkodó uraknak, akik nem hiába csinálják a „Magyar Szó“-ban a propagandát a mellett, hogy az osztrák-magyar monarchia teljes erővel rohanjon bele a khinai kalandba.

De nem is annyira propagandát akarunk csinálni ennek az abszurd vállalkozásnak, mert azt tudhatjuk, hogy ennek demoszthenesi ékesszólással sem fognak híveket szerezhetni, hanem tudtul akarják

adni azoknak a főhatalmaknak, akik megcsinálták azt az erősebb elkötelezést és bensőbb szövetséget, hogy ők erre is kaphatók és ha visszaültetik őket a hatalomba, készek a legbolondabb politikát is keresztül erőszakolni Magyarországon már kipróbált eszközeikkel.

A „Magyar Szó“ már a múlt héten félretette az eddigi jelszót, a mely a mi khinai szereplésünket a nagyhatalmi állás követelményének mondotta, most már nyíltan azt hirdeti, hogy a hármasszövetség követeli meg, miszerint teljes erővel támogatjuk Németországot abban az irtóháborúban, a melyet Vilmos német császár megüzent Khinának.

Nos eddig szó sem volt róla, hogy a hármasszövetség az ily hódító hadjáratokra való segítséget követelne s ha csakugyan igaz, hogy most ez a szövetségi szerződés oda módosult, miszerint gyarmatokat is kötelesek vagyunk szerezni szövetséges társunknak, akkor nagyon könnyen megeshetik, hogy a mig haderónk Khinában teljesíti az új szerződés szerinti kötelezettségünket, addig idehaza rombadól a hármasszövetség legfőbb erőssége, a népek rokonszenve és támogatása.

Mert ugyan hogyan kívánhatnák meg tőlünk, hogy belenyugodjunk az olyan szövetségbe, a mely mézárszékre viszi fiainkat, koldusbotra juttat jómagunkat, csak azért, hogy erőtől duzzadó szövetségesünknek gyarmatokat szerezzünk, a hova virágzó iparának termékeit elhelyezhesse.

Jegyzetek párisi kiküldetéséről.

(Folytatás.)

Irtá: **Holly Mihály**, asztalos-mester.

Nagy választékban találunk mintázott szobrokat, oly hű utánzatban, mintha csak az eredeti képen látná a szemlélő. Ugyancsak itt is lekötötte figyelmemet egy ó-német izlésű szoba. Az egész falazatot tölgyfa burkolat helyettesíti, a menyezet szintén csinos és könnyű stílusú; de benne a remek és csodás jóízű ó-német egyszerű butorzat valóban mesteri mű, mi szemebetűnőleg dicséri mesterét. Tovább haladva találunk egy képet fából nőalakokkal, amint a felkelő napot csodálja, amint az a hegyek mögül teljes pompájában feltűnik a láthatáron. Ettől balra szembeötöl egy Palermóban készült, de tiszta

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Nyári és téli piquet paplan, zsebkendők, frotir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádi meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a **BÉKA**-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

elefántcsontból kiállított, négy ajtós iratszekrény, asztal és két karos szék. E tárgyak valóban műkincs értékével bírnak, melyeken az asztalos ipar kidomborodó fejlettsége tárul szemünk elé, a művészeti tökéletesség megragadó kivitelével.

Ezen teremből a bámulat zibbasztó és mégis lelkesítő érzetével egy épületóriásba kalauzolt meleg érdeklődésem, hol a középbejáráttal balra ismerős kiállítási csoportra bukantam. Itt találtam felhalmozva nemcsak városunk, de minden igaz magyarnak méltó büszkeségét képező, sőt még az elfogulatlan idegen által is méltányolt csodás Zsolnay-féle kiállítást: az elénygyár műtárgyait, melyek közül különösen kitűnnek az ezrin edények; továbbá a különféle műkincsek gazdag választékát; látjuk a boldogult mester önértését, kitartó munkását, mindennek fölött pedig most már porladozó jó szívének kinyomatát hiven visszatükröző s gyászfátyollal bevont ott ékeskedő szobrával. Istenem! Mennyi törhetlen vágygyal készült és lázas sietséggel erre a kiállításra, mi ugyan az ő nagyratörő szellemének világraszóló hirdetője, melyből azonban a dicsőséget most már a nyomdokain haladó és nem kevesebb törekvéssel felruházott méltó örökösei élvezik.

A Zsolnay kiállítástól jobbra a magyar osztály, a szent István teremmel, amely ismét csak hangos hirdetője a magyar asztalos művészetnek, remekül előállított butoraival, melyeket az asztalosok országosan ismert nagy nevű előharcosa, mondhatjuk a magyar asztalos ipar mai fejlettségének uttörője, Thék Endre budapesti műasztalos készített. Ettől balra találjuk a japániai kiállítását. Minden képzeletet felülmúló hatásával találkoztunk itt az asztalos iparnak. A szemlélőre lebilincselő hatása van ennek, tudva, hogy messze Kelet-Ázsia népéről van szó, de a mely nép nem idegen az európai szokások elsajátítása iránt és a mely nép már tanujelét adta a civilizáció iránti érzékének. Mesterileg készített remek műkincseit nem szabadon állította ki, hanem mintegy féltékenyül véka alá, illetőleg üveg alá rejtve tette ki világszemlére. Hasonlóképp van szobrászatával is; elefántcsontból készült szobrocskák, mindmeganyai műtárgyak, bámulatot keltő s elragadó szépségű kivitelben előállítva.

A lépcsőkön felhaladva az órás-ipar művészet bámulatba ejt pompás alkotásaival: a kis zsebórától fölfelé a toronyórák harangjátékáig. Az órás-ipar művészetéhez harmonikusan és igen előnyösen csatlakozik az ötvös ipar szebbnél-szebb műkincseivel.

Érdekes látvány tárul a szemlélő elé, ha e két épületóriás között kitekint, hol a kiállításon kívül ott látja szemközti a Palais Invalide-ban I. Napoleon nyughelyét, előtte a történelmi nevezetességű ágyukkal, neki szegezve e két épületnek és amelyek megrongált csövei hirdetik a világörtelem csodás alakjának, I. Napoleonnak, de meg Franciaországnak egykori nagy hatalmát, dicsőségét és mai fejlettségét.

Áthaladva nyugot felé, a Szajna két partján feltáru a kertész-művészet netovábbja, melyek gyönyörűségesek és a természet által is hozzásegített kertészet remekeiül tekinthetők: idomított gyümölcsfákkal, terméssel, virágdíszszel és növény dísz-szőnyegekkal.

Ezután eljutunk az olasz pavillonba, mely szép olasz renaissance épület. Bőven felvannak halmozva pompás butorok, vázák, szobrok, majolika és terrakotta alkotású művek. Különösen feltűnést keltenek a velencei üvegipar készítményei; képekkel, tükrökkel és ezek kereteivel.

Emellett van az osztrák pavillon, mely szintén igen szép, ahol a butorok pompás kivitelben vannak feltüntetve, ami nem is csoda, ha meggondoljuk, hogy évtizedek előtt, de még ma is mi fejlesztettük a szövetséges sógor butoriparát nemcsak, de általános iparának oly magas színvonalra jutását illetőleg mi voltunk a nagylelkű fizető balekok s csökönységünk is igazolja, hogy mennyire ragaszkodunk a kedves német sógorhoz és mindenhez, ami bécsi; félünk ipari önállóságunktól, kereskedelmi függetlenségunktől, félünk attól, hogy igényeinket honi iparosainkkal nem elégíthetjük ki.

Amerikának kiállított tárgyai nem kevésbé meglepők, de nem fellengzős kivitelüket tekintve, hanem inkább egyszerűségük által vonják magukra a szemlélő figyelmét. Itt látjuk a nyugoti világrész egyszerű tölgyfából készült iroda és lakosztályberendezéseit. Egyszerű kivitelükben csinosak, meglepő simaságukkal feltűnőek.

Perzsia gazdagon van képviselve remek kiállítású szőnyegekkel; de ami a faiparát illeti, nem áll mögötte a keleti nemzeteknek, sőt az az előhaladottság benyomását tette rám.

A boszniai pavillonban nyers fanemek, melyek még feldíszítésre várnak, nagy mennyiségben vannak kiállítva. Gazdag régiségekkel, melyek megtekintése a milleniumi kiállításon tapasztaltakat eleveníti fel emlékünkből.

(Folyt. köv.)

Hírek.

Pécs, 1900. augusztus 27.

Főbíró-furfang.

Hol volt, hol nem volt... de hol is lehetett volna másutt, ha nem Somogyországban. Hja, mert a hol furfangos a nép, ott furfangosnak kell lennie a főbírónak is. A jó somogyiak pedig kurucul furfangosak s főbíró legyen a talpán, a ki túl tud járni az eszükön. A salamoni igazságszolgáltatások minden naposak Tallián Gyula országában, Tokóvy Bélán pedig, a főbíró, kifogni, már a mint somogyi közbeszéd tartja, abszolúte lehetetlen.

Egyébként Basarosa Lipót, a híres könyvigéc, a ki az Athenaeum könyveiben utazik, megfogadta, hogy legalább is harminc koronás részletfizetéses könyvet sós a derék főbíró nyakába.

Pedig hát ez roppant nehéz, emberfeletti munka, mert bizony Somogyországban — ép úgy, mint nálunk — nem igen szoktak könyvet olvasni és még kevésbé könyvet vásárolni.

Azonban Basarosa Lipót úr nemcsak könyvekben, hanem folytonos idegrázkódásban is utazott s ez volt az ő könyveinek, vagy mondjuk, az Athenaeum borsósáru kiadványainak a legnagyobb reklámja.

Mikor beállított valamelyik kiszemelt áldozatához, úgy meg-megremegett a keze, fején úgy hullámoztak a ráncok, sőt még a nadrágján is ideges fodrok képződtek, hogy megesett az embernek a szive rajta és aláírta a részletfizetési megrendeléseket már csak azért is, hogy a kinos lidércnyomástól, vagy mondjuk, Basarosa Lipót úrtól mihamarább szabadulhasson.

Egyébként Basarosa Lipót úr művelt férfiú volt, mert a megugrott patikus segédek mind művelt emberek és úgy tudott licitalni, oly bömbölő volt a hangja, hogy tulbömblötte volna a legerősebb mecseki viharágyut is. Nos, hát természetes; áldozatai megfélemedtek és ész nélkül rendelték meg a részletfizetéses regényeket.

És a viharágyu — vagy pardon — Basarosa Lipót úr fogadást tett, hogy a somogyi főbíró is meg fogja tréfálni egy pár részletfizetéses jó regényvel.

Be is állított hozzá.

— Basarosa Lipót a nevem.

— Tokóvy vagyok.

— Örvendek a szerencsének.

— Részemről a szerencse! . . .

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Magyar diákok Párisban.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: Cank Mukl.

Párisban, ott a messze idegenben, hol a francia nyelv nélkül, ugyszólván még meghalni is nehéz, hol az a honvágy, a miről a költők oly szépen énekelnek, mondhatni elemi erővel támad fel az ember lelkében, ott találkozott az idén, augusztus hó elején vagy negyven magyar ifju, magyar diák.

A nemzetközi diákkongresszus kiküldöttei aug. 5-én délután két órakor gyülekeztek a Rue des Ecoles-ben, a nemzetközi diákszövetség palotájában előtt. Minden nemzet saját zászlója alatt csoportosult.

Festői látvány volt . . .

Csakhamar persze óriási néptömeg vette körül a diákokat s a kíváncsi párisiak tűnődve találgatták, hogy az egyes zászlók mely nemzetet? Óh, mert azok a jó franciák bár elég szellemesek és sikkesek s igazán udvariasak, de annyira még sem műveltek, hogy csak legalább a nagyhatalmak színeit is ismerék. Miért? Ők franciák, nekik elég az a

csékély ismeret, mondjuk társadalmi műveltség, a mire éppen szükségük van, a világ úgy is hozzájuk alkalmazkodik s ekkor még ők tanuljanak mástól? Földrajzi fogalmaik is gyakran bizony nagyon alacsony nívón állanak s a politikával talán még inkább küzdenek. Ők megkívánják, hogy mi idegenek mindent, de mindent tudjunk róluk, csodálkoznak azon, ha a nagy forradalom egy kis epizódjáról, melyet esetleg a tankönyvek nem tárgyalnak, nem tudunk részleteket, ők azonban felmentve érzik magukat az alól, hogy legalább annyit tudnának, hogy Magyarország nem osztrák provincia, mert minden párisi annak tudja s bámul, ha az ember megmagyarazza neki a valót s kételkedve rázza a fejét.

E kis kitérő után folytatom tárgyamát.

A festői csoportnak legfeltűnőbb részét mi magyarok képeztük. Az egyetemikör nemzetiszínű díszes zászlója mellett vezetőink állottak gyönyörű díszmagyarban, hosszú kócsagtollal a kucsma forgójában. Utánuk sorakoztunk vagy harmincan frakkban, lakkban s cilinderrel. Mikor zászlónkkal elvonultunk a többiek előtt, megnézték bennünket s a francia rendezők kitüntető előzékenységgel vezettek a számunkra kijelölt helyre.

Néhány percre utánunk jöttek a lengyelek mintegy nyolcvanan. A lengyel-magyar rokonszenv régi keletű s ha volt igaz barátja a lengyelnek, az a magyar volt. S a lengyel

ifjak, oly sok század letűnte után, annyi balszerencse közt még mindig ápolják szívükben a magyar nemzet iránt velük született rokonszenvet, jóbarátságot. Mikor tömött sorokban elhaladt büszke zászlónk előtt, mindegyik leemelte kalapját s szívélyesen üdvözöltek bennünket.

Élénk üdvözléssel viszonztuk kitüntető figyelmüket s az öröm, hogy a magyar zászlónak ekkora becsülete van, hevesen dobogtatá szívünket.

A lengyelek üdvözlése feltűnést keltett. Előttünk az angol diákok visszafordulva nem tudták elgondolni, honnan e jóbarátság, e mély, igaz érzelmek? A franciák, spanyolok, portugallok, belgák s a többi nemzet fiai mind a lengyeleket s bennünket néztek. Nem értettek az egészről semmit sem. Pedig a történelmet nekik is tanították, avagy oly kis nemzet vagyunk a külföld nemzetei, a nyugat előtt, hogy csak néhány sorban emlékeznek meg könyveik rólunk. S a középkort tárgyalván, akkor sem irnak rólunk bővebben?

A magyart vadolják sovinizmussal s kárhoztatják érte. Nézzük meg a többi nemzetet, azok kétszerte inkább sovinizták, mint mi s ebben van ugyszólván az erejük, ez nagyságuk alapja, fundamentuma, melyre biztosan építhetnek. Ne majmolnók a külföldet mindenben s nemzeti alapon, nemzeti hagyományainkon építenők egyesült erővel nemzeti nagysá-

— Könyvekben utazom, nagyszerű könyvekben. Olcsó áron lehet hozzájuk jutni. Minden családnak az asztalán kell, hogy legyen az Athenaeum kiadványaiból és lesz is, ha oly kitartó utazói lesznek, mint én vagyok. Olcsóbban adom, mint bárki, jobbat adok, mint bárki és nem dobtak még ki, — bárha már sok üzletet csináltam. — Az Athenaeum és a magyar irodalom leg buzgóbb embere áll most ön előtt és bárki . . .

— De kérem, engedjen már szóhoz jutnom! . . .

— Nem lehet, én a főbíró vendégjogát élvezem, bárki bármit szóljon is, bárki akadémikusdjék is, bárki utasítson is vissza, azért mindenkinek kell tőlem rendelni!

— De uram, ön beteg, ön ideges és én is ideges vagyok, hát hagyjon fel könyveladási szándékával, mert én nem érek rá könyveket olvasni.

— Csak harminc korona az egész; az Athenaeumnak magának hatvan koronában van, de a szalon asztalán még többet ér. Bárki megnézheti, bárki elolvashatja, a lányok kezébe is adható és sehol ily olcsón nem kapható.

— Kotródjék!

— Kotródom, de előbb tessék legalább egy példányt rendelni, hogy legalább idegeim ne rángatództak legyen hiába!

— De önnél csak megrendelési iver van, könyvet nem látok. Egy három koronásra még rászánom magamat, csak hagyjon békét. Tehát vannak?

— Vannak! . . . Itt is van egy igen érdekes. Verne legújabb, legszenzációsabb regénye: A selyemgubó tenyésztése a világ körül. Vagy kérem Jókaitól: Egész az északi délkörig. Vagy Molnár apáttól: A néppárt, mint olyan.

— Jó, hát hagyja itt a Selyemgubókat! . . .

— Kérem, az egész csak három korona! . . .

És a főbíró úr elhűlő mosolylyal konstaltta, hogy nincs három koronája. Mérgesen ráförmedt Basarosa Lipót úrra:

— Mondtam, hogy hagyja itt a Selyemgubókat. Jöjjön fel délután és az árát megkapja.

Basarosa Lipót úr ábrándos mosolylyal távozott.

— Ezt ugyan becsaptam, az egész szenzációs regény nem ér többet öt krajcárnál.

A főbíró is mosolygott.

— Ezt ugyan könnyen leráztam a nya-

gunk épületét s öntudatosan lépnénk föl más államokkal, más nemzetekkel szemben s nem engednők oda minden jogunkat, minden jusunkat hagyományos és sokat emlegetett lojalitásunkkal másnak, majd mi is tekintélyes, nagy nemzet volnánk a külföldön, mint más nálunk sokkal kisebb nép. Csak lennénk sovíniszták józanul, ott és akkor, a hol és mikor kell . . .

Még el sem csillapult a lengyelek okozta izgalom, a diákokat környező embertömegből egy hölgy közeledett a magyar zászló felé, kezében kis rózsacsokrot hozott.

Sietve jött közénk . . .

— Magyar vagyok — mondá az örömtől nekiropirosodva s hogy magyar ifjakat látok magyar zászlóval, nem tudok parancsolni érzelmeimnek . . . Fogadják e kis csokrot . . .

Szavai könyvekben veszték el. Szagattottan beszélt . . . az örömtől nem jöttek ajkaira szavak . . . Nedves szemeit felszártítván sietett vissza övéihez, kik kendőikkel integettek felénk . . .

Magyar hölgyek . . . Szívünk elszorult, ajkaink elnémultak s a rózsákat kalaplevéve tüztük a zászló keresztje mellé s minthogy az első pillanatokban, a meglepetés perceiben a megilletődéstől nem jött köszönő szó ajkunkra, most, hogy a fénylő kereszt mellett virultak a szép rózsák, most mintegy megszabadulva a bűvös igézettől, harsány éljenzéssel fordultunk

kamról. Jöhet délután a könyv árért, én már akkor rég a tizedik határban leszek kiküldetésen.

És Basarosa Lipót úr be is állított délután a főbírói hivatalba a három koronáért. A főbíró huzárja fogadta, egyik kezében a három koronás Selyemgubókkal, a másik kezében egy vadonatúj öt krajcáros nádpálccával.

— Kérem a három koronát!

— Nincs három korona, hanem tessék itt vannak a Selyemgubók, a főbíró úr nem tarthatta meg, mert el kellett utaznia! . . .

Basarosa Lipót úr a nádpálca látásának hatása alatt fogadásvesztésen Selyemgubóival vissza vonult és Somogyországból rövid uton nagy gyorsasággal elkotródott.

Belátta, hogy semmiféle fufanggal sem lehet a somogyiak fufangján, de még a főbírói fufangon sem kifogni.

Petolo.

Napirend 1900. augusztus 28-án

Naptár kedd, aug. 28. — Róm. kath.: Ágoston — Prot.: Ágoston. — Görög-kel.: (aug. 15.) Nagy-Bolcog-asszony. — Zsidó: Klul 2. — Nap két 5 óra 14 perckor: nyugszik 6 óra 46 perckor. — Hold két reggel 8 óra 10 perckor; nyugszik este 7 óra 54 perckor.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet jelzése szerint, meleg idő, nyugaton csapadék és zivatarok várhatók.

— **(A püspök névnapja.)** Tegnap Sámuel napja lévén, Püspök-Szent-Lászlón csedben ünnepelte meg névnapját megyéspüspökünk, Hetyey Sámuel. Üdvözlésére a tegnapi nap folyamán felkeresték Antal Gyula, egyetemi tanár, Hanny Gábor pápai praelatus, Erreth János, Szautter Gusztáv, Hegyessy László, Opris Péter, Hetyey László s az udvari papok. Azonkívül számosan üdvözölték a közszeretben álló főpapot levélben. Az egyházmegye is megünnepelte főpapja névnapját, a mennyiben Troll Paul. Ferenc tegnap délelőtt kilenc órakor fényes segédlettel ünnepélyes szent misét mondott a püspökért (pro episcopo).

— **(Papi lelkigyakorlatok.)** A mult héten végezték ájtatosságukat az egyházmegyei tanítók s e héten az egyházmegye papsága tartja elmékedéseit ugyancsak a helybeli papnevelő intézetben Fialla János kalocsai jézustársasági atya vezetése mellett, ki ma a délutáni vonattal érkezik Pécsre. A lelki gyakorlatok ma este hat órakor kezdődtek s pénteken reggel Te Deummal végződ-

a minket üdvözlő hölgyek felé, kik, midőn látták, hogy ajándék rózsákat zászlónkra tüztük s így mintegy a magyar hölgyek buzditásával indulunk a megvívandó harcba, akkor mind a négyen zokogni kezdtek s megeredtek a könyvek, az öröm könyei. Köny csillogott a mi szemünkben is . . . örömkönyek . . . Ősi magyar szokás szerint, hisz a magyar szív oly érzékeny, oly mélyen érző s bánatában, örömeiben egyaránt sir a magyar . . .

Majd a tömegbe mentünk s felkerestük hölgyeinket, hogy megköszönjük a nekünk oly drága ajándékot, magyar szívük meleg érdeklődését. Volt öröm mindkét részről. Az édes honi nyelven néhány perc alatt oly sokat tudtunk mondani egymásnak . . .

De a menet megindult s ajánlva magunkat, siettünk zászlónk köré s bevonultunk a Sorbonneba.

Elhelyezkedtünk az amphitheatrumszerű diszteremben. Mikor a diákság elrendezkedett, egymásután hozták be a zászlókat. Minden nemzet feltűnő módon üdvözölte saját zászlóját s mi nem kevesebb lelkesedéssel, különösen, mikor láttuk, hogy milyen előkelő helyet biztosítottak annak a francia rendezők.

Középen volt a Nemzetközi Diákszövetség zászlója, ettől balra a francia, jobbra pedig a magyar zászló. Meg voltunk elégedve, ennél elsőbb helyet nem adhattak volna már nekünk . . .

nek. Az egyházmegye vidéki papjai közül a lelkigyakorlatra negyvenen jelentkeztek, kikhez a városi papság csaknem teljes számban fog csatlakozni.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a Tettye forrás vízszolgálató képessége folyó hó 27-én reggel 1464 köbméter.

— **(Augusztus 29.)** A mohácsi vész évfordulóján a mohácsi emlékkápolnában tartandó egyházi emlékünnepele sorrendje a következő: Reggel 7 órakor kis mise, utána sokac szentbeszéd (tartja Jozics József valpói plébános); 9 órakor kis mise, utána szentbeszéd (tartja Plank Kamill németbólyi plébános); 10 órakor magyar szentbeszéd (tartja Kovács Antal szakáli plébános), utána ünnepelees szent mise; délután 3 órakor litánia az emlékkápolnában.

— **(Vármegyei virilisták.)** Vármegyénk alispánja a vármegyei legtöbb adót fizetők 1901. évre érvényes névjegyzékének összeállítására, illetőleg kiigazítása és megállapítására vonatkozólag közhírré teszi, hogy a kir. adóhivatalok által beküldött adókimutatások f. évi szeptember hó 3-tól 10-ig a vármegyei jegyzőség hivatalos helyiségében fognak közszemlére kitétetni. Az igazoló választmány szeptember 11-én d. e. 9—12 óráig és délután 3—5 óráig fog a legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállítására céljából nyilvános ülést tartani, a melyen az adóhivatalok által beküldött adókimutatások ellen benyújtott fől-szólamlások tárgyalatnak. Azok, kik a törvény értelmében adójuk kétszeres beszámításának kedvezményét igénybe venni kívánják, kötelesek az ülés tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval vagy rásban jelentkezni és jogosultságukat igazolni. A ki nem jelenkezik, vagy jogosultságát igazolni nem képes, az adó kétszeres beszámításának kedvezményétől ez alkalomra (1901 évre) elesik.

— **(Félesztendő névmagyarosításai.)** Ez év első felében összesen 1280 folyamodónak engedte meg a belügyminiszter a névmagyarosítást. Pécsen 16 névmagyarosítás történt; Kaposváron pedig öten magyarosították meg a vezetéknevüket.

— **(Házasság.)** Tamaska Lajos dr., tolnatamásii ügyvéd, tegnap kötött házasságot Szalántán Ley Gizella Teruskával Olassy Gábor anyakönyv vezető előtt. Tanuk voltak: Harangozó Károly, kaposvári állami tanító és Lei Pál, szökédi birtokos.

A kongresszus megnyílt s egy hét alatt le is zajlott.

Mit irjak róla?

Ki még nem látott ezekre menő ifjakat gyülekezni, nem tudja magának elképzelni, hogy tekintve a különböző vérmérsékletet, nemzeti-séget, szokást s műveltséget, mennyire tudnak minden szépért és jóért lelkesedni. S ha véleményeik eltérnek egymástól, mily hevesen argumentálnak, néhány perc alatt mindenki elhagyja ülőhelyét s az elnöki emelvény előtt van. Mindenki beszélni akar.

Nem irom le, mennyit küzdöttünk, hogy az első napon kivívott sikereinket még a románok támadásaival szemben is fenntartsuk, csak azt irom le, hogy annak a negyven diáknak, kik Párisban képviselték a magyar ifjúságot, teljes lett a győzelme.

A Nemzetközi Diákszövetség fennállása óta a második elnöke magyar diák lett . . .

Gratuláltunk egymásnak s a nemzetek sorban üdvözöltek bennünket.

Győztünk, mert sovíniszták voltunk, tüntettünk azzal uton és utfélen, hogy magyarok vagyunk, a mivel volt, azzal dicsekedtünk, sőt voltunk oly bátrak akárhányszor kijelenteni, hogy egyik-másik dologban előrébb vagyunk a nyugati nemzeteknél. Ez imponált s elősegítette győzelmünket.

— (A párisi világiállítás ki-tüntetettjei.) Már egy ízben közöltük a párisi világiállítás kitüntetettjeinek minket érdeklő névsorát. E névsor azonban nem volt teljes s ma a hivatalos adatok nyomán a következőkben adjuk a végleges és teljes névsort azokról a kitüntetésekről, melyek bennünket érdekelnek. Kitüntetéseket nyertek ugyanis —

Földmívelés csoportjában:

Grand prix: Somogy megyei gazdasági egyesület
 Selyemtenyésztési felügyelőség Szegzárdon
közreműködői grand prix: *Bezerédj* Pál
arany érem: *Döry* István, Zomba
 Gyérei Richárd, Ozora
ezüst érem: Gyérei Richárd, Ozora
bronz érem: Tolnamegyei gazdasági egyesület
 Psik Lajos, Görgeteg
elismerő oklevelet: *Hám* Ferenc, Csurgó.

Borok, pálinkák csoportjában:

ezüst érem: *Apponyi* Sándor gróf, Lengyel;
 — *Littke* L., Pécs; — *Schuth* Vilmos, Villány; — *Schwabach* Zs. G., Pécs; — *Hunyady* Imre gróf, Kéthely; — *Jantits* Sándor, Siklós; — *Nádossy* Kálmán, Görögaly; — *Stauber* Antal és József, Dunatölgvár
elismerő oklevél: *Ribay* Antal, Pécs.

Bányászat csoportjában:

arany érem: Dunagőzhajós társaság, Pécs
közreműködői arany érem: *Déry* Károly (D. G. H. T.)
 ezüst érem: *Straka* Ferenc és *Werner* János
elismerő oklevél: *Straka* Ágost.

Fémipar csoportjában:

bronz érem: *Piskur* Géza, Pécs.

Kerámia csoportjában:

Zsüri tag, versenyen kívül: *Zsolnay* Miklós, Pécs
 közreműködői bronz érem: *Sikorsky* Tádé.

Ruházati ipar csoportjában:

ezüst érem: *Hamerli* J., Pécs
elismerő oklevél: *Weiss* Márk, Kaposvár.

— (Nincs rétháti dohány Pécsen.) Panaszos levelet veszünk ma, melyben egy Zomborból Pécsre jött látogató panasolja, hogy nagy meglepetésére a helybeli főtözsdeben nem kapott rétháti válogatott pipadohányt. Minthogy pedig a Pécshez képest kis városban, Zomborban, minden trafikban lehet ily dohányt kapni, a panaszos felkért bennünket, hogy ajánljuk e dolgot a pénzügyigazgatóság figyelmébe és kérdezzük meg, miért nincs a pécsi nagytözsdeben rétháti válogatott pipadohány!?

— (Szeptember 8.) Kisasszony napján, a megyéspüspök által Gyüdre vezetendő zarándoklattal a rendezőség megkeresésére a Pécsi Dalárda is részt vesz a nagyszabású ajátosságban, a mennyiben az ünnepnapon a püspöki misén énekelni fog. A Pécsi Dalárda, mint halljuk, holnap este kezdi meg próbáit azon énekszámokból, a melyeket Gyüdon énekelni fog. A dalárda huszonnégy taggal fog fellépni, kik — elfoglaltságuk miatt — szeptember 8-án reggel fognak Gyüdre érkezni.

— (Törzsőrmesterek a csendőrségnél.) A magyar királyi csendőrségnél újonnan szervezett törzsőrmesteri állásokat most töltötték be. A pécsi csendőrszárnyparancsnokságnál *Erdélyi* Sándor, szárny-számvivő őrmester nevezetett ki törzsőrmesterré.

— (Agyonlőtt csősz.) A véletlen, mely oly számos balesetnek volt már okozója, egy áldozattal már ismét gazdagabb. A szilvási szőlőjében nyaraló *Ott* Béla szőlő csősze tegnap estefelé betért gazdájához, kitől egy üveg bort kapott, a miért a csősz maga ment

le a pincébe. Fegyverét, mely soha sem szokott megtöltve lenni, oda támasztotta a folyosón levő hordó mellé, hol a 7 éves *Ott* Béla a fegyvert megtalálta s játszadozni kezdett vele, oly formán, hogy ráfogta tréfalkozásból az ott foglalatoskodó vincellérnére, sőt csupa tréfából a pincéből visszatérő *Hegy* Ignác csőszre is s kacagva mondta:

— Vigyázzon, bácsi, mert lelövöm!

A következő pillanatban azonban iszonyu borzalom váltotta fel a kis fiu vidám kedvét, mert a szerencsétlen véletlenségből megtöltött puska ravasza lecsattant, a fegyver eldőrdült s a löveg oly szerencsétlenül furódott a szánalomra méltó csősz testébe, hogy átlukasztotta a tüdőt s *Hegy* Ignácnak azonnali halálát okozta. A szerencsétlen véletlen áldozatává lett ötvenhároméves csősz feleségén kívül két felnőtt fia gyászolja. A hivatalos vizsgálat és boncolás meg-ejtése végett *Keres* Kálmán vizsgálóbíró, *Forray* Valér tb. főszolgabíró és *Trizler* Rudolf járásorvos a helyszínére utaztak.

— (Tízszázalék nyugdíj levonás.) Baranyavármegye köztörvényhatóságának folyó évi április havi közgyűlése elhatározta annak idején, hogy a tisztviselők belügyminiszterileg jóváhagyott fizetésjavításának többlete arányában a megyei tisztviselők tíz százalékot a nyugdíj alapra tartoznak fizetni. A közgyűlés eme határozata ellen a megyei tisztifőügyész felelőssel élt, mely felelőzés felretétele mellett a m. kir. belügyminiszter a közgyűlés határozatát jóváhagyta s így a tisztviselőknek meg kell fizetni a tíz százalékot a nyugdíjalapra.

— (Orvtámadás a Bányatelepi-uton.) *Scherber* János hentes tegnap este a Bertalan-hegyen lévén családjával együtt, kocsisát a bányatelepi utra rendelte, hogy ott várja meg. — Egyszerre vagy hat részeg emberből álló banda — köztük két katona — érkezett az utra s a kocsissal haza akarták magukat vitézni s mert az nem engedelmekedett, megpofozták. A kocsis kiabálására *Scherber* János és apósa lesiettek az utra, mire a részeg banda őket is megtámadta s mindkettőt oly súlyosan megverték, hogy most otthon az ágyat nyomják. A rendőrség már nyomukban van az orvtámadóknak s bizonyára el fogják venni méltó büntetésüket.

— (Adomány.) *Duray* Ilus, a pécsi Zsolnay-gyárból ma postán két koronát küldött a havihegyi kőkeresztre szerkesztőségünk-höz. Az összeget rendeltetési helyére juttattuk.

— (Ezred-gyakorlat.) A pécsi 19-ik honvédgyalogezred most tartja őszi gyakorlatát s eközben e hó 21-én Bonyhádra érkezett, ahol *Perczel* Dezső, a képviselőház elnöke nyaral ez idő szerint. Az ezred 22-én délelőtt *Butykay* Ádám ezredes parancsnoksága alatt a bonyhádi határban tartotta gyakorlatait, a melyeket a képviselőház elnöke is végignézett. *Edit* leányával és fiaival együtt. A Ház elnöke nagy érdeklődéssel kísérte a szépen sikerült gyakorlatot és annak befejezte után leánya, *Perczel* Edit künn a gyakorlótéren reggelivel vendégelte meg az ezred tisztikarát, miközben a honvédenekar magyar nótákat huzott. A képviselőház elnöke és családja hosszabb ideig kedélyes társalgást folytatott a tisztikarral és szívélyes bucsuvétel után visszakocsizott Bonyhádra.

— (Bertalan-bucus.) Tegnap volt a Bertalan-kápolnánál a Bertalan-bucus. Az ágostontéri templomból reggel körmenet ment *Károly* Ignác apátplébános vezetése alatt a Bertalan-kápolnához, ahol istentisztelet és szentbeszéd volt. Délután nagy mulatság volt a hegyen, mely késő estig tartott.

— (Gyilkosság Kocsolán.) *Kovács* M. János és *Simon* János kocsolai lakókat a túskei korcsmában megverette ismeretlen döbrökzi embe rekkel *Steiner* Ádám kocsolai korcsmáros s midőn elmenekültek, utánuk ment kocsin és az uton őket utolérte, újra megtámadta s védelmezésük közben megütötték *Steinert*, hogy *Steiner* Ádám meghalt. A vizsgálat eredménye

szerint tettesek a legutóbbi bíróválasztás óta haragosai voltak az elhaltak s a túskei korcsmában *Simon* nekirobant *Steinernak* s mivel a verekedést a korcsmában jelenvoltak meg nem engedték, fenyegetődzve eltávozott *Kovács*sal együtt. Az elhalt társával 3 kocsin mintegy tíz perc múlva utánuk ment; a kocsolai határban látták, hogy a tettesek kocsija megállt, *Simon* egy löccsel kezében várta fenyegetődzve *Steinerra*, a ki kocsijával alig tudta elkerülni *Simon* löcs ütését. *Steiner* elhajtattat, *Kovács* és *Simon* külön külön kocsin utána, *Kovács* az országuton köröszbe állt s mikor *Steiner* újra kikerülte őket, megint üldözni kezdtek. Mikor újból elértek *Steinert*, ez megijedve a kukorica közé szaladt, *Kovács* kocsival utána, *Simon* pedig gyalog löccsel a kezében. Mikor *Steiner* kijött a kukoricából, nekirontott *Simon* s dulakodás közben a löccsel úgy vágta jobb halántékon *Steinert*, hogy menten összerogyott. Ekkor ért oda *Kovács* s a földön fekvő sértettet löccsel ő is megütötte. A földön verében hagyva *Steinert* eltávoztak. A sértett a nélkül, hogy az ütés után eszméletre tért volna, meghalt, a legnagyobb nyomorban hagyva hátra nejét és serdülő fiát. A vizsgálóbíró a tetteseket a szegzárdi törvényszékhez kísértette be.

— (A biztosítás köréből.) A Fonciére, pesti biztosító intézet pécsi főügynökségének hivatalnok *Révész* Miksa ugyanezen főügynökség másodtitkárává nevezetett ki, feljogosítván, hogy a főügynökség cégét *Jakobi* E. titkárral együttesen jegyezhesse és távollétében hivatalos teendőiben helyettesithesse.

— (Egyházmegyei hírek.) A megyéspüspök a dr. *Lechner* János kanonok halála által üresedésbe jött két elnöki állásra, úgy mint a zsinati vizsgáló bizottság elnöki állására, valamint a középiskolai hittanárokat vizsgáló bizottság elnöki állására *Troll* Ferenc választott püspök pápai prelatust nevezte ki. — *Cselenkó* János volt szebényi segédlelkész a Pécs városi elemi iskolákhoz hitoktatóvá nevezetett ki.

— (Gabonaégés.) *Pápa* Mihály bátai lakosnak az ugynevezett Pösze vize mellett összerakott 500 kereszt búzája elégett. A csendőrségi vizsgálat azt derítette ki, hogy a búza maga a gazda gyújtotta meg, mivel a buza rossz volt és előbb jó magasan bebiztosította. A gyanúsított gazda tettét ugyan tagadja, de tagadása hasztalan, mert minden ellene vall.

— (Meglopta az édes anyját.) Özv. *Horváth* szül. *Potyondi* Mária tolnai lakosnót szarkatermészetű fiúval áldotta meg a Teremtő. Sok bajt okozott már az enyveskező fiu az özvegy anyának, a ki pedig minden falatját szeretettel megosztotta *Ferenc* nevű fiával. A háládatlanságnak és gonoszságnak rut tettét követte el a napokban éppen a jó édesanyával szemben a fiu, a ki az anya távollétében feltörte bezárt szobáját és szekrényéből 320 korona készpénzt ellopott. A csendőrség a betörő tolvajt kiderítette a meglopott anya fia személyében. Az anyai szeretet nem kívánja a rossz fiu megbüntetését; a miért ellene nem is indították meg a bűnvádi eljárást.

— (A marcali csoda.) Marcalihoz közel a feszületre tett s elhervadt koszoru virágjai újra kivirultak. A csodára nagy néptömeg ment imádkozni a feszülethez, a közben a kereszt mellett levő forrásban néhány buzó lélek meglátta a Szűz Mariát és sok szentet; ennyi csodára valósággal özönlött a nép a szent kuthoz testi és lelki gyógyulást keresni. A hatóság azonban nem ily ajátatosan fogta fel a csodákat, hanem a kutat betemetette s a vakbuzgó és csudálkozó népet csendőrkkel szétoszlatta. Ezzel a marcali szentkut igen rövidesen ellett intézve.

— (Agyonszurt köszörüs.) *Retter* Antal ráctöttösi köszörüs Babarcra ment a Szent István napi bucsura; másnap is ott mulatott. Este egy sátor alatti bormérésben ősz-

szeszólalkozott Glück János babarci lakossal, ki a vita hevében hosszú mézárós-késsel Retter bal combján mély szurást ejtett. A kés a főüteret vágta keresztül, minek következtében a szerencsétlen közsörüs félórai szenvedés után meghalt. Glück Jánost a csendőrség letartóztatta s átadta a kir. járásbírósnak.

— **(Baleset a szárazmalmomban.)** Tadic Mihály elvitte sógorának, Belvárác Pálnak János nevű 11 éves fiát a Petre József szárazmalmába Mohácson és ráültette a keréket tartó egyik gerendára. De a gyerek a kerék forgása közben nem maradt nyugton, ideoda mozgott s így történt, hogy a kerék oda szoritotta őt a keréket övedző falhoz. A fiu a fején súlyos sérülést szenvedett.

— **(Agyonverték egy legényt.)** Matkó János 17 éves mohácsi szigeti lakos a szintén 17 éves Lipokatics János szigeti lakost a nála levő bottal megtámadta s addig ütötte-verte agyba-főbe, míg ez eszméletlenül össze nem rogyott. Matkó ezután megugrott. A csendőrség a tettest letartóztatta, ki bevallotta, hogy mivel őt három héttel előbb Schafhauser János és Lengyel József megverték, ezért bosszút akart rajtuk állani; e célból az említett napon este egy társával fölfegyverkezve Szabados János szállásánál megleste bántalmazóit. Ekkor épen arra jött Lipokatics János és ő a sötétségben azt hitte, hogy egyik bántalmazója van előtte, Lipokaticst támadta meg. A sérültet, ki a szenvedett életveszélyes sérülések agyrongcsolás — miatt eszméletét veszítette, nem lehetett kihallgatni, mert eszméletét 42 órai kínlás után bekövetkezett haláláig sem nyerte vissza. Matkó a járásbírósnak vizsgálati fogságban van.

— **(A vármegyei pótadó.)** Lassan folyik be a vármegyei házipénztár 2%-os pótadója. Ezt fényesen illusztrálják a következő számok: a f. évi kivetés tesz 54.874 K. 77 fillért, ebből még csak 2.259 K. 76 fill. folyt be, tesz tehát a hátralék 52.615 K. 01 fillért. Ugyanezért utasította az alispán a községi előjáróságokat, hogy a hátralékok iránt a legszigorúbban intézkedjenek.

— **(Anarkisták Magyarországon.)** A magyar kormány azt az értesítést kapta az olasz kabinetől, hogy Amerikából husz anarkista érkezett Európába azzal a szándékkal, hogy merényletet követnek el az uralkodók ellen. Az értesítésben föl vannak sorolva azok az anarkisták, a kik állítólag Magyarországon rejtőzködnek. Széll Kálmán, mint belügyminiszter, ennek alapján utasította a főispánokat, hogy vármegyéjük területén kutassák ki és tartóztassák le a következő anarkistákat: Caprini Emilt (27 éves, szőke, Velencéből való), Tamarolio Jánost (32 éves magas, dadog, Biellába való), Bosso Jánost (25 éves, Porto-Perragnia-ba való) és Grassini Antalt (27 éves, magas, Livornóba való).

— **(A „Mohácsi Tanuló Ifjuság”)** folyó hó 29-én a „Mohácsi iparosok olvasókörének” disztermében, részben a „Ferenc-József Tanítókháza”, részben a „Mohácsi iparosok olvasókörének” könyvtára javára hangversenyvel egybekötött, jótékony célú zártkörű táncestélyt rendez. Belépő-díj az ülőhelyekre 1 kor. 20 fill., az állóhelyekre 1 kor. Kezdeté pont 8 órakor. Felülízetések — tekintettel a jótékony célra — köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Műsor: 1. „Ferenc-József Tanítókháza” intézményének méltatása. Irta és felolvassa Zsivánovits Géza IV. oszt. tanítójelölt. 2. A volapük. Gabányitól. Előadja Hoffelner Rezső II. o. tanítójelölt. 3. Népdal-egyveleg. Cimbalmos előadja Klein Elvira k. a. 4. Hidavatás. Arany Jánostól. Szavalja Gráf Sándor IV. o. tanítójelölt. 5. Magyar népdalok. Énekli Pribék Mariska kisasszony. Zongorán kíséri Kerner Róbert tanító. 6. Petőfi a Hortobágyon. Melodráma Váradi Antaltól, zenéje Kun Lászlótól. Szavalja Kovács Lajos joghallgató, zongorán kíséri Kerner Robert tanító, cimbalmos Klein Elvira kisasszony és hegedűn

Singer Lajos tanító. 7. Ernst: Elégia. Hegedűn előadja Singer Lajos tanító, zongorán kíséri Kerner Róbert tanító. Utána tánc virradtig.

— **(Orvosok kerestetnek.)** Stenberg, az észak-amerikai Egyesült Államok hadseregének tábornokfőorvosa, fölhívást bocsájtott ki, a mely szerint a kormány Kinában és Filippi-szigeteken teendő szolgálatra 100 orvost keres. A Filippi szigetekre menő orvosoknak nem lesz könnyű munkájuk: nincs a tropikus éghajlatnak az a járványa, a mely ne graszszálna jelenleg a különben gyönyörű szigeteken.

— **(Lezuhant a háztetőről.)** A gyermekeknek mozgékony, soha nem nyugvó természete már ismét balesetet okozott. Az egyik szomszédos községben történt, hogy Horgas József cserepes Joó István nevű odaváló gazdálkodó házában a tetejét tatarozta, midőn odajött a gazda hét éves kis fia és ajánlkozott, hogy ő is segít cserepezni. Horgas József cserepes tiltakozása dacára a kis fiu felnyalábolt egy csomó cserepet s azzal felfelé igyekezett a háztetőre. Alig ért azonban fel a tetőgerinchez, lába hirtelen megcsuszott s a szerencsétlen gyermek oly végzetesen esett le a négy méter magas falról, hogy agyarázkódást szenvedett.

— **(Gyár-utca 8. szám.)** Ismét elő kell vennünk e tárgyat, pedig a történetek után joggal hihettük volna, hogy soha többé a fenti házról — legalább ily értelemben — nem kell írunk. Engedve a különböző felszólításoknak, ismét előveszszük ezt a kimeríthetlen témát s ha kell, állandó rovatot is nyitunk neki. Nem fogjuk ismételni azon dolgokat, miket már eddig kénytelenek voltunk elmondani erről a sokszor megátkozott házról. — Ezuttal csak arra szoritkozunk, hogy emlékezetébe hozzuk annak a 8. számnak, hogy az ígért szép szó, ha megtartják, ugy jó s csakis ugy! Ha nem csalódunk, holmi mély pincékről voltak igen szép ígéretek, melyek a dögleletes büzt nem engedik ki mások étvágyának elrontására, mások gyomrának felfordítására — erre is tudunk példát. Kérdjük, vajjon mély pincében van már a sajt-raktár s ha ott van, mégis miért büzlik Dániában — azaz a fentemlített 8. számban? Az ukáz kiadva s mégis, mégis... Ej ej, milyen elnéző, milyen gyengéd a hatóság! De így hová lesz igazán a királyi tekintély, ha a magyar királyi tapintatot így vetik a sajtraktárba — azaz sutba! Avagy a történet ígéretek s intézkedések nem veendő komolyan? s az ügy nem olyan természetű-e, a mely sürgős elintézését igényelvén, nem tűr halasztást? Ugy látszik, a hatóság ebben a forráságban is krónikus náthában szenved, de nem ám a közönség, azt gondolhatnák ám!

— **(Csaló lókupec.)** Nem ritkák manapság már azok a családok, melyeket körmönfont lókupecék jóhiszemű gazdák kárára követnek el. Ebből a fajta családokból való az is, a mely a napokban Siklóson történt, hol Borbás János, bácskai lakos, Fischer Jakab, Dékány Ferenc és László József gazdálkodóktól lovakat vásárolt; adott is mindnyájára foglalót azzal, hogy a lovaknak átírandó járlatleveleit küldjék utána a lovak árának utánvételeivel Bácskába. A lovakat természetesen magával vitte, az utána küldött járlatlevelek azonban azzal a postai megjegyzéssel jöttek vissza, hogy „cimzett ismeretlen”. A károsodott gazdák megtették a feljelentést Borbás János ellen, ki azóta bizonyára túladott már a lovakon s ki tudja, azóta már merre jár. A csaló lókupecet nyomozzák.

— **(A kékszakállu herceg.)** Kevesen vannak, kik ne ismernék a „Kékszakállu herceg” történetét, kinek a monda szerint nem kevesebb, mint öt felesége volt. A „Kékszakállu herceg”-en azonban tútesz Kántor Pál, m.-egregyi lakos, ki dacára kilencvenöt éves korának, a napokban esküdtött örök hűséget a hatodik feleségének, ki — mint mondják — egy igen csinos harminc éves özvegy

asszony. Az érdekes házasságnak igen sok nézője akadt természetesen s bizony nem egy volt a kíváncsiak között, ki irigykedve nézte az aggastyán vőlegény még mindig úde, deli természetét. Hát mégis csak igaza van Jókainak: „őreg ember nem vén ember”.

— **(Talált régiségek.)** Mint értesülünk, Ambrus Károly nagyharsányi szőlőhegyi lakos a szőlőjében présházat építtetett, melynek alapozása alkalmával az ott foglalatok munkások, hir szerint, egy pár régi sarkantyut és kengyelvasat találtak, melyet a kor megállapítása végett a szegzárdi régészeti múzeumnak küldöttek be.

— **(Eltévedt gyermek.)** A tegnapi vasárnapon két gyermek is eltévedt hazulról. Az egyik két éves kisleány volt, kit a buza-téren találtak meg a rendőrök s bevitték a város házára. Estefelé kitünt, hogy a kisleány Klein Dávid, Majláth-utcai lakos, gyermeke s szüleihez haza vitték. A másik eltévedt gyermek Jona Gábor, hét éves fiu volt, a ki szüleinek Xavér-utca 17. szám alatti lakásáról tévedt el s szintén a buza-téren találták meg, honnan nem tudott haza menni, mig haza nem vezették.

— **(Tűz Nagy-Budmérén.)** Tegnap reggel Nagy-Budmérén Radivojevics Tomoné szül. Jerimics Ljuba nagybudméri lakosnő háza kigyuladt s rövid idő alatt tüzet fogott a mellette épült istálló épület is, mely csakhamar szintén a tűz martaléka lett. A tüzet, mint a megejtett vizsgálat kiderítette, gyújtogatás okozta, melynek tettese ellen elrendelték, illetve megindították a nyomozást.

— **(Pórujárt orvtámadó.)** A hercegszöllősi szőlőhegyen Ács Istvánné Nagy Marit és leányát, Ács Julist megtámadta régi haragosuk, Bardi Mihály. — Az orvtámadó azonban pórujárt, mert a két nő elvette tőle a botot, mivel ütlegelni kezdte őket s mikor késsel rohant rájuk, a földre teperték, miközben Bardi jobb karját a kés átszurta. — A pórujárt orvtámadót a két nő feljelentette a bíróságnál; de ő se tehetett mást, mint hogy szintén feljelentette őket, mert szerinte a karját ők szurták meg a tőle elvett késsel.

— **(Tolvaj vendég.)** Pompár Izidor, rácvárosi korcsmárostól a minap elloptak egy nádfonatu széket. A nyomozás során kiderült, hogy a széket egyik vendége, Egédy Ferenc, patacsi lakos, lopta el. A tolvaj vendég az ellopott széket elő is adta s azzal védekezett, hogy a lopást részeg állapotban követte el. Most a bíróság folytatja ellene az eljárást.

— **(Megpaprikázott vőlegény.)** Furcsa, szinte novellába való históriát közölnek velünk Hidasdról, mely históriának azonban igen közönséges vége lett. Az történt — ugyanis — hogy Vince József, odaváló legény keményen udvarolt egy darab ideig Idár Mária-nak s már azt hitték a faluban, hogy Vince József és Idár Mária-ból egy pár lesz. Amor isten azonban igen szeszélyes legényke ám s hirtelen valami hideg zuhanyt bocsájtott Vince József szívére, minek folytán a legény szívében kihűlt az Idár Mária-ival szemben érzett forró szerelme s köpönyeget fordítva, bele-szeretett a leánynak néhány évvel fiatalabb hugába, Idár Terézbe, kivel csakhamar eljegyezte magát. A napokban tartották meg a szerelmesek esküvőjüket, mely azonban nem folyt le egész simán, mert a cserben hagyott leány bosszút forralva, a templomból kifelé jövő fiatal férjnek paprikát szórt a szemé közé. Szerencsére azonban a paprika legnagyobb része Vince József ruhájára ömlött s így nagy baj nem történt, mindamelllett feljelentést tettek a bíróságnál az új férj udvariatlan sógornője ellen.

Művészet, irodalom.

○ **Színészet Mohácson.** Özv. *Tiszay* Dezsőné, a pécsi színház igazgatója, szeptember hó 8-án a »Kurucfufang« énekes történeti korrajzzal kezdi meg előadásait Mohácson. A társulat az igazgató és karmesteren kívül tizenhét nő és husz férfitagból áll. A színpártoló egyesület által biztosított nyolc bérleti előadáson kívül az igazgató még nyolc előadásra nyit bérletet a következő árak mellett: támlásszék 14 kor., zártszék 12 korona. Előjegyzéseket elfogad a színpártoló egyesület titkára. Előadásra kerülnek a következő darabok: Kurucfufang, Szulamith, Napoleon öcsém, Ördög mátkája, Görög rabszolga, Rosenkrantz és Gündenstern, Aranykakas, Bánkban, Bar kochba, Felhő Klári, Nebántsvirág, A menyem, Gésák, A házi béke, Rigolettó, Kleopátra, Gyerekasszony, Névtelen levelek, Szép Heléna, Vöröshaju, Madarász, Reméljük, hogy az új igazgatónak sikerülni fog társulátával a magyar színészet hitelét és tekintélyét az előadások szabatosága által teljesen helyreállítani. Hírzzük, hogy Mohács műértő és a magyar színészet iránt mindenkor lelkesülni tudó közönsége a jóhírű társulatot kellő támogatásban fogja részesíteni.

○ **Hitelemzési vezérkönyv.** *Gosztonyi* Jenő, somogy-szentlászlói plébános a következő előfizetési felhívást bocsátotta ki: »A tanügyi lapok egyhangú panaszja, hogy irodalmunk nélkülöz alkalmas hitelemzési vezérkönyveket, melyek a hitelemzésnek kezelésére utmutatót nyújthatnának. E téren tehát uttörő munkát végeztem, midőn a főt. pécsygházmegyei Hatóság kegyes jóváhagyása után két kötetre osztott: „Hitelemzési vezérkönyv“ című munkámat sajtó alá rendeztem. Az I. kötet, mely 21 nyomtatott ivből (333 lap) áll, már kikerült a nyomdából; a II. kötet, mely valamivel bővebb terjedelmű, pár nap alatt szintén elkészül. Az I. kötet magában foglalja: Az előszó után a tananyagok osztályonként való beosztását, nemkülönben a bevezető oktatástól kezdve, a hitről és parancsolatokról szóló szakaszokat egész a parancsolatok megszegéséről szóló fejezetig. A II. kötet szól: a parancsolatok megszegéséről, az erényről, a malaszt eszközöiről, a szentelményekről és imáról. Ezen kötet függeléke tárgyalja továbbá: az egyházi szertartások ismertetését, az egyháztörténet magyarázásának módszerét és a minisztrálás tanítási módját. Az egész anyag akként van feldolgozva, hogy minden egyes rész- és fogalmat magyaráztat és ismeret, példák illusztrálnak és magyarázatot — ismétlő kérdések csoportja kíséri. A beosztást a legelterjedtebb »egri katekizmus« szerint tettem, az anyagot külföldi és hazai irodalmi munkákból merítettem, melyekre úgy az előszóban, mint az egyes részeken hivatkozom. Midőn tíz évi tanulmányaim és praxisom eszüményét a hittanítással foglalkozó ft. paptársaim és t. tanítói kar becses figyelmébe és pártfogásába ajánlom, legyen szabad kérnem, hogy a vezetésük alatt álló iskolák számára iskolai vezérkönyvül megrendelni kegyeskedjenek. Előfizetési ára (bérmentes küldéssel) a két kötetnek: lüzve 10 korona; kötve 14 korona. Esetleg sacerdotibus e. s. Tisztelettel Somogy-Szent-Lászlón, 1900. augusztus hóban. (via Szigetvár) Gosztonyi Jenő, r. kath. plébános.«

○ **Ki akar ujévre egy szép naptárt?** Aki akar: az fizessen elő a »BUDAPEST« képes politikai napilapra, a melynek minden rendes előfizetője újévkor egy díszes kiállítású számos képpel ellátott gazdag tartalmu naptárt kap egészen díjtalanul. A »BUDAPEST« egyébként is érdemes a pártolásra. Egyik legregibb, legelterjedtebb és legolcsóbb napilapja hírlap irodalmunknak. Alkalmoszerű képekkel, 14—16 oldalon, sőt ünnepnapokon három ivben 24—30 oldalon jelenik meg. A »BUDAPEST« vezércikkeit többnyire orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferenc, a függetlenségi és 48-as párt

nagynevű vezére. Hírei frissek és megbízhatók. Állandóan két érdekesítő regényt közöl s az egyik lapszámozva könyvalakban jelenik meg. Egyszóval, a »BUDAPEST« olyan megbízható, változatos s jó magyar napilap, a melyet örömmel olvashat bárki. Előfizetési ára egy óra 2 korona, negyedévre 6 korona, félévre 12 korona, egész évre 24 korona. Az előfizetések a »BUDAPEST« kiadóhivatalához (Budapest, IV. Sarkantyus-utca 3. sz. a.) küldendők.

Tanügy.

)(**Beiratások a pécsi róm. kath. főgimnáziumban.** A tanulók folytatólagos felvétele a főgimnáziumban szeptember 1., 3. és 4. napjain délelőtt 8 órától féltizenkettőig az igazgatónál és az illető osztályfőnöknél történik. Az I. osztályba csak oly növendékek vehetők fel, kik életük kilencedik évét már betöltötték és a népiskola IV. osztályának bevégezéséről nyilvános népiskolától nyert jó sikerű bizonyítványt mutatnak fel, vagy megfelelő felvételi vizsgálatot tesznek. Tizenkét évnél idősebb tanuló felvétele felett a tanári testület határoz. Szeptember 1-én az I. osztályba a vidéki is, de róm. kath. vallásu tanulók jegyeztetnek be (csak két hely van), szept. 3. és 4. én bármely illetőségű és vallásu tanulók vétetnek fel. Oly tanuló pedig, ki először vétetik fel az intézetbe, születési és himlőoltásról szóló újraoltási bizonyítványt is tartozik a beiratásnál az igazgatónak bemutatni. A beiratásnál minden tanuló felvételi díj címén 8 koronát, a tandíj címén pedig 40 koronát fizet, mely összeg vagy egyszerre, vagy két részben, szeptember és február hóban fizetendő. A javító és pótló vizsgálatok augusztus 30 és 31-én reggel 8 órakor tartatnak meg.

)(**A honvédhadapródiskola új tanárai.** A küszöbön álló tanévben megnyílik a pécsi honvédhadapródiskola harmadik évi tanfolyama is. Ezért az iskola tanári karát ki kellett bővíteni s e célból áthelyeztetek Pécsre tanárokul a hadapródiskolához: *Csermák* Mihály, elsőosztályu százados, a 18-ik honvédgyalozredtől; továbbá *Hupa* József 5-ik, *Riffel* Nándor 23-ik, *Ledermüller* József 7-ik és *Böhm* Ödön 6-ik honvédgyalozredbeli főhadnagyok és *Tóth* Lajos dr., 16-ik gyalozredbeli ezredorvos. *Seregélyi* Dezső, 19-ik honvédgyalozredbeli főhadnagy, a nagyvárad-i honvédhadapródiskola tanári karába helyeztetett át.

)(**Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Varga* Zsigmond okleveles tanítót a szavai állami elemi népiskolához rendes tanítónak kinevezte.

)(**A budapesti „Mensa Academica” Egyesület** 1900—1901. tanév I. felére a következő pályázatot hirdeti: 1. Az egyesület választmánya által betöltendő mintegy 100 ingyenes illetve féldíjas ebédsegélyre. E helyekre csak tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak. A kérvény az elnökséghez címzendő. 2. Bojár gr. *Vigyázó* Sándor cs. és kir. kamarás által betöltendő három ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. A kérvények az alapítványozóhoz címzendők. E helyekre csak keresztény tudományegyetemi hallgatók pályázhatnak. 3. Budapest székesfőváros tanácsa által betöltendő hat, továbbá Háromszék, Torontál, Trencsén és Ung vármegyék, — Pozsony Szabadka és Szatmár Németi sz. kir. városok alispánja ill. polgármestere által betöltendő egy-egy ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. E kérvények az illető törvényhatóságokhoz címzendők, az illetékeség világos feltüntetésével, a mennyiben ezen alapítványi helyekre első sorban csak az oda illetékesek tarthatnak igényt. E helyekre tudomány- és műegyetemi hallgatók pályázhatnak. Mindezen bélyegtelen kérvényekhez melléklendő: a) index v. indexmasolat (első éveseknél érettségi bizonyítván), b) a részletekre is kiterjedő egészségi bizonyítván. A kérvények (az alapítványos helyekre is) az egyesület hi-

vatalos helyiségében (IV., Molnár-utca 11. sz.) adandók be. A 2. és 3. alatti kérvények beadási határideje szept. 12., az 1. alattiaké szept. 20.

)(**Tanítói kinevezések.** Az egyházmegyei hatóság *Szauter* Józsefet Somberekre, *Hadarics* Endrét Vörösmarthra osztálytanítónak, *Fridrick* Jusztinát Tamásiba, *Karácsonyi* Rózsát Mucsiba, *Korizmic* Kornéliát Somberekre, *Székely* Hedviget Kakasdra osztálytanítónökké kinevezte.

)(**Katholikus tanítók segélyalapja.** A magyarországi latin és görög szertartásu római katolikus tanítók segélyalapjának központi bizottsága most osztotta ki a segélyeket, illetve ösztöndíjakat. Ösztöndíjat nyert a többek között *Fent* Blanka, pécsygházmegyei tanítónő is.

)(**Beiratások a jogliceumon.** A pécsi jogliceum igazgatósága kifügesztette a fekete táblára a beiratkozás idejét. E hirdetés szerint a beiratkozásokat az intézet igazgatója *Szeredy* József dr. eszközli szeptember hó 1-től 8-ig bezárólag délelőttöként saját lakásán.

)(**Az egyetem új éve.** A budapesti tudomány egyetemén szeptember elsején kezdődik az új iskolai év. Az egyetem ügyeit még e hónap végéig *Ponori* Török Emil, prorektor vezeti. Szeptember elsején veszi át hivatalát dr. *Rapács* Rajmund, az új rektor, a kinek az ünnepélyes beiktatása szeptember 16-án lesz. Ugyanezen a napon tartják meg az ünnepi »Veni Sancté«-t az egyetemi templomban.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket** hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. aug. 27.

— **A hol egy királyné vigasztalódik.** *Margit*, a gyászoló özvegy olasz királyné augusztus 23-ika óta a Misurina-tó partján levő szállodában lakik. Olyan helyen, a melynek csendje és csodás természeti szépsége irkánt hat fájó szívére, s a hol mi sem emlékezteti őt az elmúlt boldog napokra. Megbecsülhetetlen ez a hely azért is, mert míg Olaszország más részét ellepték az anarchista tanoktól fanatizált emberek, ez a táj tiszta és biztos még, és nem kell a királyné életét lépten-nyomon féltve őrizni.

A Misurina-tó közvetlenül a tiroli határon van. Schluderbachból a Rienz völgybe vezető utat kicsiny olasz erődítmény védi, a többi uton is lépten-nyomon határőrök cirkálnak; első sorban ugyan a csempészés megakadályozására, de ezek az emberek minden környékbelit ismernek és így könnyen ellenőrizhetik és megfigyelhetik az esetleg átjövő idegeneket. Az 1700 méter magasságban levő Misurina-tó tájéka augusztus második felében alaposan megcsappan a turistaforgalom és így a vendégek alkalmatlankodásaitól sem kell féltetni a királynét. A Misurina-tó tájéka csodásan széppé és festőivé tesz a szingazdag és változatosan alakuló dolomitsziklák. A királyné számára berendezett hotelből kilátás nyílik a tóra és egész környékére. A ki a természet bájaiban gyönyörűségét leli, a kinek lelke fogékony az isteni alkotások szépségei iránt: az a Misurina-tó partján enyhülést és vigaszt nyer.

— **Interwiew egy brigantival.** A *Corriere di Napoli* szerkesztője nem kevesebb, mint 1000 méter magasan a tenger

színe fölött interwievolta meg a hírhedt brigantit, Muzolinot. A szerkesztő ugyanis egy szénágetől tudta meg, hogy a rablókapacitás azon időben a Monte-Schapparróné-n tartózkodik, tehát nyomban fölkeresésére indult s tényleg napfeljöttével meg is találta őt a hegy tetején. Hogy a briganti esetleg zavarba ne jöjjön és le ne puffantsa a merész újságíró, mielőtt egy szót is szólhatott volna: már messziről kiáltva, magát mint ártatlan és ártalmatlan turistát mutatta be, s hogy a rablólovag bizalmát végképp megnyerje, felső kabátját és podgyász-táskáját messze eldobta magától. A briganti erre megengedte, hogy őt lépésnyire közeledjek hozzá és beszélgetést kezdhesen vele. Miután Muzolino első bizalmatlanságát legyőzte, két nővéréről kezdett beszélni, a kik siratják őt, s a kik imádkoznak érte. »Aspromonte bérci közt láttam utoljára kis hugomat, Gráciát; ő nyakam köré fonta karjait és követni akart . . . ő volt legkedvesebbem e világon . . . Hogy kétségbeesett ölelésétől megszabadulhassak, megkéményítém szívemet s Gráciát a földre dobva, elmenekültem.« A rabló nyakán egy medaillon csüngött. »Miért viseled ezt az érmet?« — »Ez Santo Josepho és szent családjának ereklyéje; mindig ehhez könyörgök, ha bajba jutok s ez valamennyi veszélyből megszabadított.« — »Sosem voltak lelkifurdalásaid, midőn valamelyik ellenségedet leterítéd?« — Santo diavolo, no, no, no! Ők engem agyon akartak verni, mint egy ebet, o signorino! Csak azokat szánom, a kikkel akaratom és szeretetem ellenére tettem rosszat.« — »Mit fogsz csinálni, ha minden ellenségeden megboszultad magad?« — »Ki fogok vándorolni! S ha ez nem lehet, megcsókolom szent éremem, hugámnak egy sóhajt küldök és golyót röpítek koponyámba . . . De esküszöm, hogy élve nem kapnak meg elleneim; ha meglepnek, megsegit jó fegyverem s ez ni!« — Ezen szavaknál egy doboz strichnint mutatott, duplacsövű fegyverét vállára kapta és óriási ugrásokkal eltűnt a sziklafal mögött. — Muzolino, a kinek zsebei mindig arannyal tömve, tényleg megveti a gyáva rablást és gyilkosságot. A nála levő pénz részben saját vagyonából, részben pedig barátaitól származik. A szegények istenítik őt, mivel gyakran siet nagyobb pénzüsszegekkel segítségükre s azon a vidéken a tanítók egy máris rengeteg aláírást fölmutató kegyelmi kérvényt köröznek Muzolino érdekében. — Quel romantique! Milyen idő!

— **A perzsa nemzeti himnusz.** Mindenütt, a hol megfordul az országjáró sah, felharsan a perzsa nemzeti himnusz. Franciaországban már annyit és annyiszor játszották, hogy minden gamén ezt füttyüli, persze invenció francia kupléfordulatokkal; most aztán Belgiumban tanulják Sipidó kar- és kortársai a zengzetes dallamot. A himnusz eredete eddig homályba burkolódzott, míg mostan — a mint Párisból írják — kiderült, hogy szerzője a francia Lemaire tábornok, a ki a perzsa tábori zenekarok főkarnagyi minőségében a sah udvarában előkelő helyet foglal el. Lemaire ezelőtt 25—30 évvel még francia katonakapitány volt, midőn a sah egy fiatal és ügyes karnagyot kért udvari zenekara és ezredkürtösei számára. Lemairet választották a kitűnő pozíció betöltésére s ő azonnal el is utazott Teheránba. Lemaire tábornok most 30 évi távollét után ismét megláthatta, mint a sah utikisérétének tagja — a bizonyára nehezen nélkülözött Páris.

Közgazdaság.

□ **A vetések állása.** A m. kir. földmívelésügyi miniszter a gazdasági tudósítókól beérkezett jelentések alapján ezekben számolt be az augusztusi mezőgazdasági állapotról. Augusztus hó második harmadában az ország nagyobb részében esőkkel és helyen-

kint záporokkal, majd meleg napokkal változó időjárás volt, mely a még tenyészetben lévő vetésekre jótékonyan hatott, a cséplési és szénabetakarítási munkákat azonban több helyütt hátráltatta. Az esőktől megmentett talaj szántása, valamint a repce vetése folyamatban vannak.

A kalászos termények u. m. buza, rozs, árpa és zab cséplése még folyamatban van. Ezek terméseredményéről a próbacséplések beérkezett és munkába vett adatainak felhasználásával legközelebb különös jelentés fog közzétettni.

A kukorica vetések az esőzésekre az ország nagy részében jól megjavultak, szem és cső képződésük jó termésre nyújt reményt.

A burgonya korai vetéseit jó részt felszedték. A későiek beérése is többfelé legközelebb várható. A korai fajta termése helyenkint várakozáson alul maradt. A késői vetésekben peronoszpóra és féregkár felől érkeznek panaszok. Szórványosan a gumók rothadását is észlelik.

A kerti vetemények és káposztafélék az esőktől szépen felüdültek. Terméskilátásaikat a jelentések nagyjából kielégítőnek jelzik.

A hüvelyeseket nagyrészt betakarították. Termésük kielégítő. Helyenkint az előző nagy melegtől szenvedtek.

A komló terméskilátásait az ország déli részén kedvezőnek jelzik. A Királyhágón túli országrészben többfelé betegség kezd mutatkozni.

A kölest aratják, helyenkint kielégítő eredménnyel. Néhol a melegség megviselte.

A tatárka vetések kielégítően állanak. A lent és kender nagyrészt kinyűtték. A lentermés nem mindenütt kielégítő.

A dohányültetvényeket az esők felfrisították. A törést megkezdték. A terméskilátás kielégítő.

A cukor- és takarmányrépa vetések az előző száraz és meleg időjárás után a következő esőzéstől imét szép fejlődésnek indultak. Jó termést ígérnek.

A mesterséges takarmányok. A here és lucernavetések az esőzés folytán többfelé szépen felujultak. A maghere termése nem mindenütt kielégítő. Helyenkint az ápcion nagyon megkárosította.

A rétek sarjuterme az előző száraz meleg időjárástól gyenge maradt; betakarítását néhol az eső akadályozza.

A legelők fűnövése az esők folytán felujult.

A szőlőknek az utóbbi időjárás kedvezett. A fürtök szépen érlelődnek és a korai csemegefajokat már kezdik piacra hozni. A tavaszi fagy után még meglevő termés szépen fejlődik.

A gyümölcsstermes csekély. Az őszi gyümölcsfák éréséhez az időjárás kedvező.

□ **Vámilleték a jövő hóra.** A vám illetékek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1900. évi szeptember hó huszonegy (21) százalékban állapított meg.

□ **Lódijazás.** Tolna vármegye lótenyésztési bizottsága folyó évi szeptember hó 16 án délelőtt 10 órakor Hőgyészen lódijazást rendez. Díjaztatnak I. Tenyészkanca csikóval, és pedig; 1 200 kor. díj, 2 100 koronás díj, 5 60 kor. díj, 7 40 koronás díj, 11 20 koronás díj kerül kiosztásra. — II. 3 éves, saját tenyésztésű kanca csikók. (Fedeztetési jegy, vagy községi bizonyítvány előmutatandó.) Kiosztatik: 1 150 koronás díj, 2 100 koronás díj, 2 60 kor. díj, 3 40 kor. díj, 5 20 koronás díj. — A 3 éves csikók külön csoportban vezetendők elő. Felszólíttatnak a vármegye lovasgazdáit, hogy a lódijazásra tenyészlovaikat minél nagyobb számban vezessék elő.

□ **Ó-Dombóvár állomás** a »közvetlen visszatérítési« című dijszabási füzetbe fölvetetik. A folyó évi június hó 15-én életbelépett »Közvetlen visszatérítési díjtételek« című dijszabási füzet A. B. és C. dijszabásaiban Uj-Dombóvár állomásról való forgalomban érvényes visszatérítési díjtételek további intézkedésig, illetőleg dijszabási uton való rendezésig, az illető határozmányok betartása mellett Ó-Dombóvár állomáson földolott küldeményekre is alkalmazást nyernek.

TÁVIRATOK.

— Gerlócy Károly halála.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gerlócy Károlyt tegnapelőtt este helyezték ravatalra Kőbányán, Hölgy utca 13. szám alatt levő házában. A ház kapubejárója mély gyászt öltött és teljesen feketével vonták be a lépcsőházat is, a honnan a jobbra eső teremben a ravatalt állították fel. A kapubejárónál is, az első csarnokban is a temetést rendező Entreprise des pompes funébres egy-egy diszruhás embere állt őrt. Maga a ravatal rendkívül diszes, a szoba közepére állították, ezüst szegélyű fekete menyezet alá. A koporsó, a melyben az elhunyt fekszik, ércből készült és préselt virágfüzér díszíti. A ravatal hátterét délszaki növények képezik és a koporsó körül huszonegy viaszgyertya ég. Két oldalt egy-egy asztalka áll. Az egyikén a szenteltvíztartó, a másikon selyem párnácskán az elhunyt három érdemrendje, a III. osztályú vaskoronarend, a francia becsületrend és a perzsa nap, meg oroszlanrend. A ravatal körül a koszorukat helyezték el, közöttük az országos magyar iskolaegyesület I. kerületi választmányának rendkívül szép koszoruját. A holttestet tegnap délután öt órakor szentelték be a családnak teljes részvéte mellett, ma hajnalban pedig a Ferencvárosi templomba szállították, a honnan délelőtt 10 órakor temették el.

A temetés óriási részvét mellett folyt le. A koporsót harangzugas közben kivitték a templom előtti Bakács-térre, ahol Márkus József főpolgármester a polgárság részvétét tolmácsolta, méltatva a megboldogult érdemeit. A kerepesi temetőben Rózsa-völgyi alpolgármester bucsuztatta el a halottat. A temetést Kurz Vilmos plébános végezte.

— Megmérgezett násznép.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapest a gát-utca 20. számú házában Drinkóci Alajos hivatalnok lakásában lakodalom volt tegnap este. Vacsora után táncoltak s éjfélkor az egész násznép rosszul lett s gyomorgörcsökben elájultak. A mentők az egész násznépet elszállították. Valószínűleg a rézedényekben főzött vacsora okozta a mérgezést.

— A khinai háború.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lenevics tábornok jelenti Takuból, hogy az orosz-francia csapatok bevették a boxerektől két hónap óta ostromolt Betan kolostort, megszabadítva a francia hittérítőket. Ezután kiszorították a császárvárosból a boxereket, a nyugoti kaput is elfoglalván. A császárné, a császár, a trónörökös és az egész advar s a kormány Senzi tartományába szökött.

Dovald tábornok jelenti Tiencsinből, hogy ezerfőnyi szövetséges csapattal megtámadta a khinaiakat, kik két órai harc után megfutamodtak, háromszáz halottat

és hatvan foglyot veszítvén. A környékbeli falvakban a khinaiak mérszárolnak.

— **Halálugrás baj nélkül.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Vitner* József, budapesti szabómester, Budapesten egy ház második emeletéről leugrott. Ruhája az elsőemeleti folyosó rácszatában megakadt és semmi baja sem történt. Tettének oka különben ismeretlen.

— **A promontori öngyilkosság esete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A promontori-ut 41. sz. a. levő üres telken Budapesten pénteken hajnalban öngyilkossá lett egy ismeretlen ember, a kinek kilétét a rendőrség ma megállapította. Az illető *Mengemann* József, polonkai születésű, 51 éves műépítész. *Hosszu* Rezső, nyug. fővárosi hivatalnok és *Szigethy* József, államvasuti tisztviselő ismerte föl. *Mengemann* a nyolcvanas években jött Budapestre s itt jókora vagyont gyűjtött össze. Voltak házai, telkei, Nagy-Maroson pedig szép villája. Ugylátszik, szerencsétlen spekulációi juttatták a tönk szélére. A sors különös szeszélye, hogy a telek is, melyen agyonlőtte magát, valaha az övé volt. Az utóbbi években már nagy nyomorral küzdött s a legszükségesebbekre tellett. Legutóbb az Apród-utca 4. sz. a. levő házban lakott, de onnan is elbujdosott, mert lakásbérét nem tudta kifizetni. A szerencsétlen véget ért embert ma reggel boncolták föl a törvényszéki orvostani intézetben s megállapították, hogy önkéntesül vetett véget életének. Temetéséről eddig még senki sem intézkedett s lehet, hogy a szegényt mint ingyenes halottat temetik el.

— **Tűz a mérleggyárban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A *Schember*-féle mérleggyár gépházában Budapesten a Hungária-ut 83. sz. a. levő telken az éjjel tűz támadt. Dacára a kivonult tűzoltók buzgólkodásának, a veszedelmes élem elhamvasztotta a gépház épületét. A tűz két órán át tartott s a kárt még eddig nem állapították meg.

— **Összeütközött vonatok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Anderston*-*Bruss* állomáson tegnap egy személyvonat hátulról belement egy másikba, mely az állomáson állott. Az álló vonat négy kocsija teljesen szétromboltatott és 24 ember súlyosan megsebesült.

— **A búrok óráltja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A főkapitánysági kapuórszem Budapesten tegnap délelőtt egy zavart tekintetű embert utasított az ügyeletes szobába.

— A búrok akarok segíteni, szólt az ismeretlen. Most várom a trónörökösé való kineveztetésemet, aztán egy-kettőre elintézem a búrok ügyét. A másik percben lelkesült hangon valami nagyszabású szabótelepről beszélt, a melyet hazájában, Rozsnyón akar létesíteni.

— Könnyen megtehetem — szólt a szerencsétlen — mert nekem millióim vannak!

Felvitték a rendőrorvoshoz, a ki megállapította, hogy *Hundsdofer* János, zsákfalusi 33 éves szabó s közveszélyes elmebeteg. Bevitték a tébolydába.

— **A tóba fult.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Driothovic* Nikodémmé szül. *Bode* Borbála napszámosnő Budapesten tegnap a *Drasche*-féle téglagyárnál ruhát ment mosni az ottani tóhoz. Eközben megcsuszott az agyagon s beleesett a tóba, a melyben csakhamar elmerült s csak holttestét foghadták ki a vízből. Bevitték a boncolóintézetbe.

— **Betörés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Balogh* Károly gyógyszerésznek Budapesten a *Rottenbiller*-utca 10. sz. alatt levő lakásán az éjjel betörők jártak. A tettesek hamisított kulccsal mentek be a lakásba s onnan temérdek ruhát vittek el magukkal.

— **A boer ügyvivő a cárnál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Miklós* cár tegnap a péterhofti palotában kihallgatáson fogadta *Leyds* drt, a délafrikai köztársaság követét. *Miskovic* tábornokot, a szerb király rendkívüli követét és *Kristics* ezredest, a szerb követség ügyvivőjét szintén kihallgatáson fogadta a cár.

— **A kereskedelmi miniszter itthon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Hegedüs* Sándor kereskedelmi miniszter tegnap este Bécsből Budapestre érkezett.

— **Az orleánsi herceg Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből *Fülöp* orleánsi herceg tegnap délelőtt 9 órakor Bicskére utazott.

— **Milán Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Takova* gróf (Milán király) tegnap reggel 9 órakor Bécsből Budapestre utazott.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Schlauch-féle
villatelepen
 egészséges, száraz lakások
bérbeadók
 s az egyes villák el is adók.

Bővebbet Indóház utca 17. sz.
 alatti építési irodában.

A gazdák biztosító szövet-
 keze
tűz biztosításokra
 ajánlatokat már elfogad. —
 Díj kiszámítást — valamint
 alapszabályokat készséggel
 küld a szövetkezet vezérkép-
 viselősége
 Pécssett Indóház-utca 7. sz.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
 10 szóig 40 fillér, — minden
 további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadta
 nak a kiadóhivatalban és az
 elárúsító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
 (tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
 (tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
 (fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
 (tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
 (Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
 (fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
 (fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
 (fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
 (fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
 (fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
 (dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Egy szoba és konyhából
 álló lakás kiadó Percel-utca
 35. számú házban.

Vasait boltajtó, használt, 15
 frtért eladó. Cim megtudható
 a kiadóhivatalban.

Legszebb névjegyek, meg-
 hívók és egyéb nyomtat-
 vanyok *Taizs* József könyv-
 nyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írószerek* és *pa-
 pirok* nagy választékban raktáron
 tartatnak.

Cserépkályhák, régi ala-
 kuak, olcsó áron eladók. Ér-
 deklődők forduljanak a kiadó-
 hivatalhoz.

Meyer-Lexikon, II-ik kia-
 dás, 20 kötet, teljesen jó ál-

lapotban, jutányosan eladó. —
 Cim a kiadóhivatalban.

Duplex petroleum lámpák
 — gázvilágítás bevezetése
 miatt — olcsó áron eladók. —
 Cim a kiadóhivatalban.